

derfor kun anbefale dette Forslag til det ærede Thing. Derimod maa jeg fraraade Forslaget Nr. 12; allerede den Bestemmelse i Loven, hvortil dette Forslag knytter sig, nemlig den, der indeholdes i Slutningen af § 10, har jeg stadig haft megen Betænkelighed ved, og jeg har kun afholdt mig fra at stille Forslag til en Forandring deri, fordi jeg egentlig ikke saae, hvorledes man skulde stille noget Andet i Stedet, medens jeg dog var bange for at lade den hele Bestemmelse gaae ud; men at udvide den yderligere, maa jeg meget fraraade. Det kan maaskee være nødvendigt at give Politiet Ret til at anholde en Person, naar der er skjellig Grund til at antage, at han har begaaet en Forbrydelse, men at give det Lov til at anholde en Mand, fordi det mener, at der er skjellig Grund til at antage, at han staaer i Begreb med at begaae en Forbrydelse, forekommer mig at være at gaae for vidt; den uskyldigste Handling kunde jo give en Politimand Anledning til i Genhold til en saadan Bestemmelse at anholde en Mand. Vi kunne ikke nægte for os selv, hvad vi ogsaa have hørt under Forhandlingerne her, at Politiets Optræden ved saadanne Leiligheder meget maa bestemmes ved et Menneskes Døde, og naar altsaa et Menneske, hvis Døde ikke er det forbeelagtigste, f. Ex. om Astenen staaer og seer op ad et Huus, saa kan en Politimand godt sige, at der er skjellig Grund for ham til at antage, at han staaer i Begreb med at stjæle, medens han kan være fuldstændig uskyldig; han skal maaskee opsøge et Huus, hvis Nummer han ikke nøie kjender, og han kan saaledes have god Grund til nærmere at undersøge, hvilket der er det rette, men denne Absærd, nærmere at betragte forskjellige Steder, kan let udsætte ham for at blive anholdt. Man kan tænke sig mange lignende Exempler, hvor en simpel Mand, hvis Døde ikke borger imod Mistanke, vilkaarlig kan blive anholdt uden skjellig Grund, medens Politimestermanden kan sige, at der for ham var skjellig Grund til at troe, at han havde Tænke om at ville begaae en Forbrydelse, og jeg skal derfor meget fraraade at gaae ind paa denne Tilspøining til Loven. — Forslaget under Nr. 18, der er stillet af to ærede Medlemmer foruden af mig, er motiveret saaledes af disse

to ærede Herrer, at jeg ikke vil kunne sige noget Nytt dertil, og jeg skal derfor indskrænke mig til at anbefale det til det ærede Thing. — Jeg maa, idet jeg slutter, endnu engang gjentage den Tilskyndelse til det ærede Thing — om jeg ogsaa derved vil komme til at gaae og gjælde for en Latiner, hvilket jeg dog troede var den sidste Benaevnelse, Nogen vilde finde paa at give mig — at man dog for Alting ikke beholder Benaevnelsen „Hysvende“.

H. S. Kayser: Idet jeg skal tillade mig en Bemærkning til Endringsforslaget Nr. 20, frygter jeg dog ikke for derved at paadrage mig en Vebreidelse for at optage den vidtløftige Diskussion om dette Punkt fra forrige Behandling. Jeg vilde kun tillade mig at fremhæve, at det forekommer mig, som om Betydningen af den Forandring, som § 17 er undergaaet, for en stor Deel beroer paa den Opfattelse deraf, som vil finde Sted hos Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Der oprettes jo ved denne Lov et Kontraktforhold mellem Staten paa den ene Side og Kjøbenhavns Kommune paa den anden Side; Staten tilbyder et vist aarligt Tilskud, og derfor skal Kommunen udføre et vist Arbejde. Isald Staten nu betinger sit Tilskud saaledes, at Forholdet bliver usikkert ligeoverfor Kjøbenhavns Kommune, da kan man ikke vente, at den alligevel vil gaae med samme Beredvillighed til Opfyldelsen af de Forpligtelser, som Kontrakten paalægger den. Det er mig bekendt, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse betragter med stor Vængstelse den Forandring, som har fundet Sted i den omhandlede Paragraf i Lovbkaftet, og jeg troer, at dette ogsaa vil være Tilfældet med senere Kommunalbestyrelser. Jeg frygter da for, at dette usikre Forhold, hvori Kommunen formenes at være stillet ligeoverfor Statens Tilskud, vil blive et Argument imod saa rundelige Bevillinger til Politivæsenet, som man herfra maatte ønske ofte sandt Sted, og jeg kan ikke see Andet, end at vi ikke kunne ønske dette, og at vi derfor maae have Anledning til at stemme for Endringsforslaget Nr. 20, saaledes at Lovbkaftet faaer sit oprindelige Indhold igjen. For mit eget Vedkommende nærer jeg ikke nogen Frygt; jeg troer, at Kjøbenhavns Kommune vil opfylde